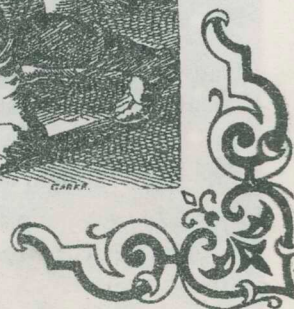

PASIDUCHA

Biuletyn Duszpasterstwa Harcerek i Harcerzy
Opole - Bytom - Kluczbork ★ Listopad - Grudzień 1996

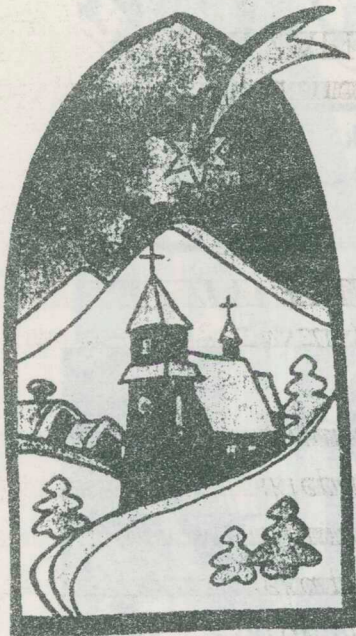

Z okazji Świąt Bożego Narodzenia
Wszystkim Harcerkom i Harcerzom
wielu Łask Bożych płynących od Bożej Dzieciny

życzy Ks. phm. Adam Leszczyński.

archiwum
harcerskie.pl

Wigilia Bożego Narodzenia

Punktem kulminacyjnym przeżyć adwentowych w rodzinach chrześcijańskich jest wigilia Bożego Narodzenia. Posiada ona bardzo bogatą liturgię domową. Geneza tej liturgii sięga pierwszych wieków chrześcijaństwa. Obrzędy te i zwyczaje mają więc bardzo starą tradycję. Wigilie w ogóle znane były już w czasach Starego Testamentu. Obchodzono je przed każdą uroczystością, a nawet przed każdym szabatem. Było to przygotowanie do odpoczynku świętecznego. Zwali ją Izraelici: "wieczorem"

Wigilie obchodzono również w czasach Nowego Testamentu. Rozpoczynano nimi obchód święta. Trwały one od godziny trzeciej po południu do wieczora. Przygotowanie wigilijne miało na celu: przygotowanie potraw (by nie naruszać święta) oraz odprawienie przypisanych modlitw i ceremonii rytualnych.

Uroczysta wigilia Bożego Narodzenia wywodzi się z tamtej tradycji i liturgii. Słowo "wigilia" pochodzi z języka łacińskiego i oznacza czuwanie. Taki był dawniej zwyczaj w Kościele, że poprzedniego dnia przed większymi uroczystościami obowiązywał post i wierni przez całą noc oczekiwali na tę uroczystość, modląc się wspólnie.

Forma obrzędów wieczerzy

Wokół odpowiednio udekorowanego i nakrytego do wieczerzy stołu gromadzi się rodzina. Na środku stołu umieszczone jest siano, a na nim uroczystie złożona księga Pisma Świętego. Obok niej ustawiona jest świętecznie udekorowana świeca, która symbolizuje obecność Chrystusa, który przyszedł na ziemię jako "Światłość świata". Wszyscy stoją, a najstarszy z rodziny zapala świecę. Po zapaleniu świecy mówi:

P. Oto Światłość, która w noc dzisiejszą przyszła na ziemię, by rozproszyć ciemności grzechu.

W Bogu niech będą dzięki.

P. W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.

W Amen.

P. "Zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu: dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz Pan" (Łk 2,10-11) - takie oto słowa skierował Anioł do pasterzy w noc Bożego Narodzenia.

Słowa te skierowane są dzisiaj również do nas wszystkich. Niech więc radość płynąca z narodzenia Pana będzie udziałem całego świata, naszego polskiego narodu, naszej rodziny, wszystkich naszych krewnych, znajomych i przyjaciół. Wszystkich ogarniamy dzisiaj myślą i sercem, i prosimy Pana, by napełnił ich radością i pokojem.

Przełamiemy się oplatkiem, który nam przypomina Ciało Chrystusa - pokarm niebieski i Jego bezgraniczną miłość do nas, a zarazem uczy nas, że mamy dzielić się z braćmi ostatnim kawałkiem chleba.

Życzę Wam wszystkim i sobie, byśmy tworzyli jedno serce i jedną duszę, i jako dzieci Boże tworzyli domowy Kościół. Niech więc panuje w nim radość i pokój, o którym śpiewali Aniołowie nad grotą w dzisiejszą noc Bożego Narodzenia.

Módlmy się za wszystkich, których ogarniamy swoim sercem, a szczególnie za papieża Jana Pawła II, naszego biskupa (N), naszych krewnych, przyjaciół i sąsiadów oraz zmarłych, by w dzisiejszą noc Pan obdarzył ich swą łaską i pokojem.

W Wysłuchaj nas Panie.

W Ojcze nasz ...

P Panie Jezu Chryste, który rodząc się jako Dziecię uświęciłeś życie rodzinne, pozostań w naszym domu i zajmij z nami miejsce przy stole błogosławiąc te dary, które z Twojej dobroci przygotowaliśmy na stół wigilijny. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

W Amen.

Tenże wszyscy łamią się oplatkiem przekazując sobie znak miłości i pokoju.

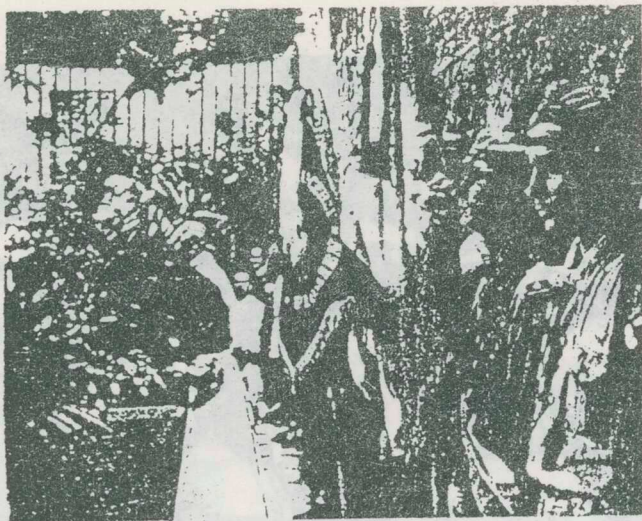
**"Zróbcie wszystko,
cokolwiek wam
powie"**

sierpień 1996

archiwum

harcerskie.pl

hm. Feliks Borodzik:

Przy przygotowywaniu Zawierzenia zakładaliśmy, że wzywamy do Ojca Świętego aby nas pobłogosławił. Akcją zawierzenia pielgrzymka do Ojca Świętego określiła naszą wierność i oddanie w służbie Bogu. Polscy harcerze mają odpowiedzialność w głoszeniu hasła i ich realizowaniu. Teraz musimy umacniać samodoskonalenie się instruktorów, ponieważ na nich opiera się praca wychowawcza.

wawę. Instruktorzy muszą być jednoznaczni, tak jak to określiliśmy w naszych deklaracjach i Akcie Zawierzenia. To co napisaliśmy w Zawierzeniu, to co powiedział do nas Ojciec Święty, musimy teraz wcielić w życie.

Jan Paweł II przyjął 30 sierpnia w Castel Gandolfo delegację Związku Harcerstwa Rzeczypospolitej. Harcerze złożyli Ojcu Świętemu raport o zawierzeniu swej organizacji Maryi, Królowej Polski w związku z przypadającą w tym roku 85-tą rocznicą powstania harcerstwa. Aktu Zawierzenia ZHR dokonał w dniu 13 sierpnia na Jasnej Górze w obecności Prymasa Polski ks. kardynała Józefa Glempa. Papież przyjął swych gości w południe w Sali Szwajcarskiej. Powiedział im:

Serdecznie witam delegację Związku Harcerstwa Rzeczypospolitej oraz przedstawicieli z Litwy i Ukrainy. Przybyliście do Rzymu w 85 rocznicę powstania harcerstwa, aby złożyć raport Następcy Świętego Piotra o akcie zawierzenia waszej organizacji Maryi, Królowej Polski, dokonanym w dniu 13 sierpnia bieżącego roku. Życzę, aby Służebnica Pańska, oddana bez reszty woli Bożej, przewodziła w waszej harcerskiej służbie na wszystkich odcinkach życia. Niech w waszych sercach brzmią zawsze słowa wezwania, które Maryja skierowała do sług w Kanie galilejskiej: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie” (J 2, 5).

Dzisiejszemu światu potrzeba czytelnego świadectwa wiary, nadziei i miłości. Potrzebuje go zwłaszcza młodzież, której przypadnie żyć w trzecim tysiącleciu. Organizacja harcerska, zachowując ideal, który przyswiecał założycielom, wychowuje młodzież w duchu tradycji chrześcijańskich i narodowych, wdraża do podejmowania odpowiedzialnych zadań, uczy poszanowania całego dzieła stworzenia, a nade wszystko godności każdego człowieka. Hasło „Czuwaj” przypomina o potrzebie baczności, rozróżnienia prawdy od fałszu, dobra rzeczy-

wistego od złudnych pozorów. Wśród wielu błędnych tropów trzeba umieć odnaleźć ślady Chrystusa i pojsć za nim. Wtedy - jak śpiewacie w jednej z pieśni harcerskich - wasza „pogoda i jasny wzrok rozjaśni ludziom mrok i innym szczęście da harcerska dola radosna”

Braterski krąg łączący dłonie wokół ogniska to symbol jedności, solidarności i wierności w przyjaźni. Są to cnoty szczególnie cenne w życiu społecznym każdego narodu. Wydaje się, że nasza Ojczyzna bardziej niż kiedykolwiek potrzebuje dziś budowania jedności i kształtowania ducha jedności

wsze spotkanie było gestem ze strony Papieża, który jest niepracowny, który jest wyraźnie chory, który między swoje obowiązki chciał wliczyć to spotkanie z nami. Na pewno był to dla niego osobisty wysiłek. Dodatkowy tekst do napisania, dodatkowe spotkanie. I chciał być z nami, chciał nas pobłogosławić, każdemu podać rękę. Było to duże wyróżnienie. Jeżeli chodzi o drugie spotkanie, to ono było równie wyjątkowe. Zderzyły się tutaj dwie sprawy, akt przyjęcia w Polsce ustawy ułatwiającej aborcję, rzecz, która napelniała Papieża ewidentnym smutkiem. Wtedy wygłosił odpowiedź na ten fakt w sposób publiczny, w taki sposób, że znalazła się na łamach wszystkich gazet. Zajął stanowisko w naszej obecności, wtedy kiedy byliśmy na placu w Castel Gandolfo. Po czym przywitał nas szczególnie, mówił że wita kierownictwo, kapelanów harcerzy Związku Harcerstwa Rzeczypospolitej - ZHR. Podkreślił tę nazwę naszej organizacji. Nie jakichś harcerzy z Polski, lecz harcerzy ze Związku Harcerstwa Rzeczypospolitej. Zostaliśmy wyróżnieni, zostaliśmy przypiętowani tymi słowami, tak jak również podpisem pod naszym Aktem Zawierzenia. Wiec w wymiarze ogólnospołecznym jest to fakt o wielkim znaczeniu. Przecież wielu ludzi nie chciało nas uznać, tyle warstw społecznych domaga się od nas zjednoczenia z ZHP, przecież jesteśmy traktowani jako fronda - organizacja niesforna. I tu nagle największy autorytet moralny na świecie, Papież - mówi - wy tak, ja was akceptuję, wy jesteście moi. A więc z punktu widzenia Związku jest to fakt doniosły. Można przez to powiedzieć: oni mają WOSM, my mamy Papieża. Kiedy widział, słyszał nasze pieśni, okrzyki, mogliśmy zobaczyć, że On się na nas uważnie i serdecznie patrzy. Mamy więc wielkiego przyjaciela, zdobyliśmy człowieka, który nam zaufał, nam zawierzył, który na nas liczy, który w sytuacji jaka obecnie mamy, w kontekście tego zdarzenia jakże przeżył i to nas zobowiązuje.

Ks. hm. Zbigniew Formella:

Audycja u Ojca Świętego była wielkim wydarzeniem w życiu organizacji i moim życiu osobistym. Była dla mnie uświadomieniem sobie, że Ojciec Święty poprzez słowa, które do nas skierował, oczekuje od nas wyraźnego działania. Zrozumiałem, że jako kapelan Naczelny ZHR powinienem dążyć do tego, by to moje bycie kapelanem nie pozostawało tylko w sferze teorii, aby się przekładało na konkretne działania duszpasterskie. To co Ojciec Święty powiedział podczas drugiego spotkania, że: "Naród, który zabija własne dzieci jest narodem bez przyszłości", uświadomiło mi to, że nasze milczenie na ten temat, czy nasz sprzeciw indywidualny jest nieczym, jeżeli tego nie uzewnętrznimy i nie

sprzeciwimy się temu w zdecydowany sposób. Wydaje mi się, że Ojciec Święty oczekuje od nas abysmy podjęli konkretne działania, które będą zmierzały do zajęcia wyrażonego stanowiska oraz uświadomienia sobie i innym, że my się z tym nie zgadzamy.

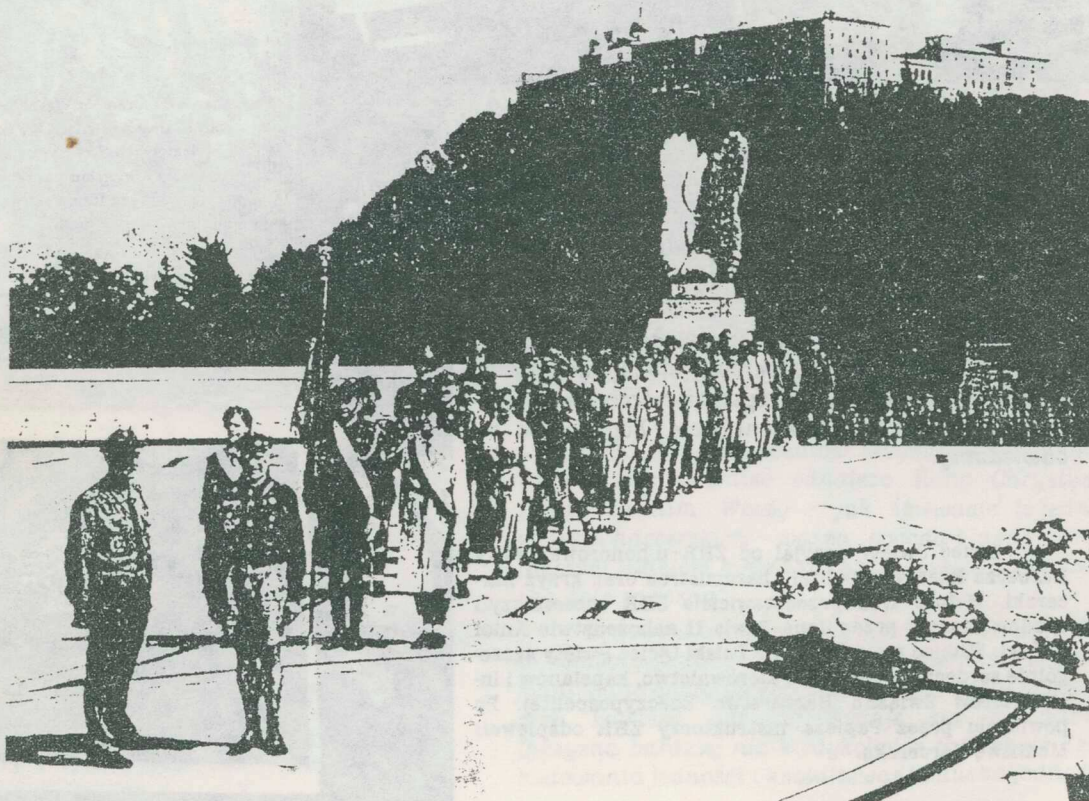
hm. Tomasz Łęcki:

Już przed spotkaniem z Ojcem Świętym wiedzieliśmy, że Sejm przegłosował nowelizację ustawy, ale dopiero słowa Ojca Świętego mnie zmroziły. Ukazały dodatkowy wymiar tej tragedii do tego stopnia, że planowane radosne okrzyki i śpiewy wydały mi się bez sensu. Całe szczęście, że ks. Maciej Kozicki bardzo nalegał abysmy w momencie, gdy będziemy przedstawiani zaśpiewali Modlitwę Harcerską i ona niezwykle tam była potrzebna i pasowała. Była naszą godną odpowiedzią i Ojcu Świętemu pomogła. Drugą rzeczą, którą chciałem powiedzieć, to że od kilku lat nabieram coraz większego przekonania, że wychowanie na rzecz rodziny i wychowanie w szacunku dla życia jest bardzo istotnym elementem wychowania patriotycznego. Że o ile wcześniejsze pokolenia harcerzy walczyły o Polskę z bronią w rękę, tak teraz ta walka przebieg gdzieś przez rodzinę. Jestem dumny, że ZHR wcześniej niż inne organizacje zauważył ten problem i podjął stosowne uchwały i szereg działań. Jest bardzo istotne, aby to co powiedział do nas Ojciec Święty i całą wartość spotkania z nim przełożyć na konkretne działania, aby nie pozostały tylko wrażenia, uczucia i wspomnienia, ale żeby to miało ewidentny wpływ na to co my robimy. Abysmy przestali być letni i bylejaący. Wydaje mi się, że bardzo istotnym nurtem działań, w które mogli by się włączyć instruktorzy i harcerze starsi, podkreślam instruktorzy i harcerze starsi, jest walka z pornografią!

opracowanie hm. Roman Wróbel HR

zdjęcia: Grzegorz Kostuń "Kruk"

Relację z spotkania zamieszczamy w następnym numerze Redakcji.

REKOLEKCJE ?

Rokrocznie, gdy zbliżają się Święta Bożego Narodzenia, zaczynamy gorączkowe przygotowania. Robimy różne akcje dla domów dziecka, jasełka, spotkania opłatkowe i wiele innych rzeczy

Wydaje się ważne by, przy tych wszystkich przygotowaniach nie zapominać o sobie. I po to, są rekolekcje harcerskie- ale i nie tylko-, by lepiej przeżyć czas Adwentu i same święta Bożego Narodzenia. W wielu środowiskach planuje się rekolekcje adwentowe, również i nasz Okręg zaplanował takie rekolekcyjne spotkanie. Już we wrześniu zarezerwowano dom rekolekcyjny, ustalono program, podzielono konferencje, wyznaczono terminy, podzielono funkcje i nagle na początku grudnia czegoś brakło, a właściwie kogoś, zgłosiło się tylko 11 instruktorów i 1 instruktorka.

Pytam, nie tylko siebie, dlaczego ?

Dlaczego tak się stało ?

- czy brak świadomości chrześcijańskiej w szeregach instruktorskich?
- czy może brakło chęci ?
- a może pieniędzy? - ale harcerka i harcerz są oszczędni, o rekolekcjach wiedzieli od dawna , a może to tylko slogan.

Dla wszystkich dedykuję opowiadanie ks. Malińskiego.

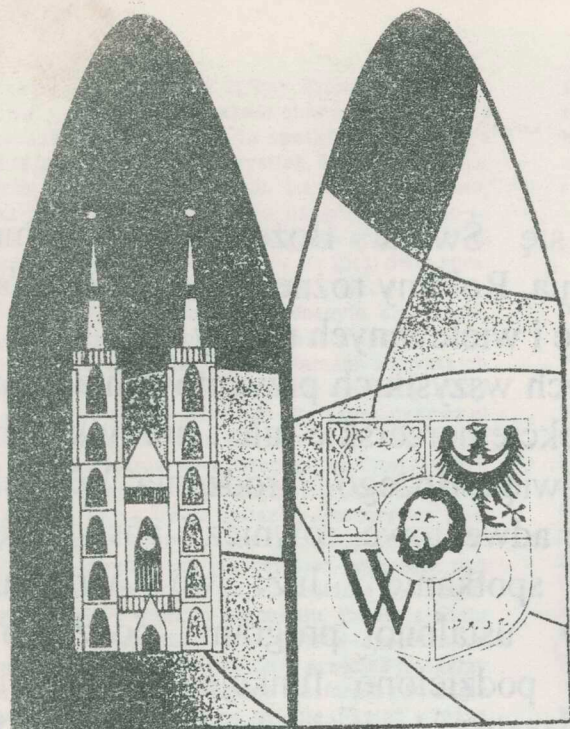
„Okna już wymyte, kurze pościerane, zrobione świąteczne pranie Ryby są, wszystko popieczzone. Jeszcze podłogi powycierać, pójść do fryzjera, no i to by było chyba wszystko. Gdyby ktoś z daleka patrzył na nasz glob, byłby zaskoczony tym gorączkowym przygotowaniem, tym rosnącym z dnia na dzień jak lawina ruchem w sklepach, tym gwałtownym praniem, prasowaniem, pieczeniem i gotowaniem. Do czego ci ziemianie się szykują na kogo czekają ?

*Niestety, gdy w wigilijny wieczór zabłyśnie pierwsza gwiazda, wielu ludzi jest przygotowanych na przyjście wszystkich, **TYLKO NIE BOGA...**”*

ks. Adam Leszczyński.

P.S. Wszystkim, którzy podjęli trud przygotowania rekolekcji, szczególnie dh.hm. Jackowi Kudzirowi, serdeczne BÓG ZAPŁAĆ !!!

BIAŁA SŁUŻBA 1997

**46 Międzynarodowy Kongres
Eucharystyczny
Wrocław 1997**

Kalendarium.

- 8 listopad Msza harcerska w kościele św. Aleksego, celebrowana przez ks. Adama Leszczyńskiego.
- 11 listopad Msza św. w Katedrze Opolskiej z okazji Odzyskania Niepodległości.
- 15-17 listopad Zjazd Programowo- Metodyczny Organizacji Harcerzy ZHR w Opolu. Wykład inauguracyjny wygłosił ks. bp. Jan Kopiec. Eucharystii niedzielnej w Katedrze Opolskiej przewodniczył ks. bp. Alfons Nossol, który wygłosił homilię do zebranych harcerzy. W zlocie brało udział 450 harcerzy, 12 kapelanów, 2 diakonów i 7 kleryków. W sobotę wieczorem harcerze udali się do sanktuarium na Górę św. Anny i pod pomnik Czynu Powstańczego.
- 20 listopad Spotkanie Krajowego Duszpasterstwa Harcerek i Harcerzy w Częstochowie. Spotkaniu przewodniczył ks. bp. S.L. Głódź.
- 5 grudzień Spotkanie kapelanów harcerskich, Władz Naczelnych wszystkich organizacji harcerskich z ks. bp. S. L. Głodziem. Spotkanie dotyczyło Kongresu Eucharystycznego i pielgrzymki Ojca Świętego do Ojczyzny w 1997 roku.
- 9 grudzień Spotkanie instruktorek i instruktorów Obwodu Opolskiego ZHR.
- 13-15 grudzień Rekolekcje Harcerskie w Kluczborku.
- 24 grudzień Pasterki Harcerskie w ośrodkach duszpasterstwa harcerskiego w Kluczborku, Opolu, Bytomiu.

archiwum
harcerskie.pl